

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/425/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317205540
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6317205540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: VALBYT, s.r.o., Valaská, Hronská 423, IČO 31 642 594, zastúpený JUDr. Marianom Holým, advokátom, so sídlom Brezno, B. Nemcovej 1/A, proti žalovanému: W. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., Y. XXX, v konaní o zaplatenie 2 394,77 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č. k. 5Csp/98/2017-72, zo dňa 29. 09. 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 5Csp/98/2017 - 72 zo dňa 29. 09. 2017 potvrdzuje .
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (výrok II.). V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a na ustanovenia § 8 a) ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, a ustanovenie § 10 ods. 1 uvedeného zákona. V odôvodnení uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 01. 07. 2004 vykonával žalobca správu bytového domu na ulici P. K. Y. XXX, č. vchodu XX vo E.. Žalovaný bol vlastníkom bytu č. X nachádzajúceho sa v tomto bytovom dome. Žalovaný mal podľa doložených predpisov platiť preddavky na úhrady súvisiace s bývaním za mesiace 06-12/2006 vo výške 98,82 EUR mesačne, za mesiace 01-12/2007 vo výške 96,93 EUR mesačne, za mesiace 01-04/2008 vo výške 96,93 EUR mesačne, a za mesiace 05-06/2008 vo výške 101,90 EUR mesačne. Podľa vyúčtovania nákladov za služby za obdobie od 01. 01. 2006 do 31. 12. 2006 mal žalovaný nedoplatok vo výške 58,98 EUR, podľa vyúčtovania nákladov za služby za obdobie od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2007 vznikol žalovanému preplatok vo výške 126,46 EUR. Podľa vyúčtovania nákladov za služby za obdobie od 01. 01. 2008 do 31. 12. 2008 mal žalovaný nedoplatok vo výške 110,82 EUR. Súd prvej inštancie zmluvu o výkone správy uzavretú medzi žalobcom a žalovaným v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, posúdil podľa jej obsahu a charakteru, pričom ju vyhodnotil ako zmluvu občiansko-právnu, a uviedol, že zmluvu o výkone správy nemožno vzhľadom na charakter zmluvných strán vylúčiť z oblasti spadajúcej pod právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv, pretože sa uzatvára medzi dodávateľom na jednej strane a spotrebiteľom (spotrebiteľmi) na strane druhej (§ 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka), keď na uvedenom nič nemení skutočnosť, že zmluva o výkone správy je ako osobitný zmluvný typ upravená v zákone č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pretože spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľská zmluva nepredstavuje osobitný zmluvný typ, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na charakter právneho

vzťahu. Predmetnú zmluvu je potom potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú. Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ, vzhľadom na predmet podnikania, a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcom uplatnený nárok je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prihliadol na premlčanie uplatneného nároku z úradnej povinnosti bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával. Z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania sa posudzuje doba na premlčanie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5 b) Zákona o ochrane spotrebiteľa, je špeciálnym ustanovením k § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že sa použije prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľského vzťahu. Žalovaný mal podľa zmluvy platiť mesačné preddavky, najneskôr do 20. dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca, a zistené nedoplatky v lehote 15 dní od doručenia vyúčtovania. Posledný preddavok za mesiac jún 2008 mal tak zaplatiť najneskôr do 20. 05. 2008, a nedoplatok z vyúčtovania za rok 2008 podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, ktoré žalovaný nepoprel, do dňa 30. 06. 2009. Žaloba bola na súd podaná dňa 12. 06. 2017, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Z dôvodu premlčania nároku súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

2. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol osobitným výrokom podľa § 255 ods. 1 CSP, a žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

3. Proti rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobca, pričom uviedol, že odvolanie podáva proti obojmu výrokovi napádaného rozsudku (výrok I., II). Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), súčasne toto rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Uviedol, že zmluva o výkone správy je osobitný typ zmluvy upravená v § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Ak vlastníci bytov v bytovom dome uzatvoria zmluvu o výkone správy so správcom, zverujú mu správu domu a správu bytov. Vo svojej podstate je zmluva o výkone správy kombináciou viacerých typov zmlúv, základom je však zmluva komisionárska. Správca pre vlastníkov bytov zabezpečuje vo svojom mene a na ich účet dodávky plnení spojených s vlastníctvom bytu, uzatvára zmluvy s ich dodávateľmi, zabezpečuje ich platenie z prostriedkov na účte, ktoré patria vlastníkom bytov, nie správcovi. Okrem toho zabezpečuje i ďalšie činnosti, ako sú opravy a údržba spoločných častí a spoločných zariadení bytového domu. Odvolateľ zdôraznil, že prostriedky, ktoré platia vlastníci bytov na účely úhrad za dodávané plnenia vedie správca na osobitnom účte každého domu. Tieto finančné prostriedky teda nezdrúžuje na svojom vlastnom účte a nie je ich vlastníkom. Vlastníkmi sú ostatní vlastníci bytov, ktorý vo vzťahu k žalovanému nevystupujú ako dodávateľ, a vzťah žalovaného k ostatným vlastníkom bytov, nemá charakter vzťahu spotrebiteľského. V tejto súvislosti je potrebné uviesť si, z čoho vyplýva žalobcom uplatnený nárok. Vyplýva z predložených vyúčtovaní, z ktorých je zrejme, že žalovaný bol povinný platiť za dodávky studenej vody, teplej vody, tepla, odvoz smetí a osvetlenie spoločných priestorov. Prostriedky, ktoré nezaplatia niektorí z vlastníkov bytov sú hradené z účtu bytového domu, na ktorý platia úhrady ostatní vlastníci bytov, nie správca. Ak niektorý z vlastníkov bytov neplatí preddavky na plnenia spojené s užívaním bytu, vyúčtované nedoplatky, príspevky do fondu opráv a pomernú časť poistného, sú tým ukrátení ostatní vlastníci bytov v bytovom dome, nie samotný správca. Pri vymáhaní týchto nedoplatkov, správca len zastupuje ostatných vlastníkov bytov a nevymáha žiadnu cenu ním dodaných služieb, teda nevymáha vlastnú pohľadávku. Jediná časť nedoplatkov, ktorú je možné označiť za cenu služby správcu a pohľadávku samotného správcu, je odmena žalobcu za výkon správy. Tá bola zmluvou o výkone správy medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá vo výške 170 EUR mesačne (čl. 3 ods. 6 zmluvy o výkone správy). Vo vzťahu k odmene správcu za výkon správy je možné závery súdu o premlčaní nároku a o prihliadnutí na premlčanie bez potreby vzniesenia námietky premlčania žalovaným, považovať za správne. Tu sa jedná výslovne o cenu služby dodávateľa, ktorú si mal ako pohľadávku uplatniť včas. S ohľadom na výšku vymáhanej sumy je však táto časť uplatnenej pohľadávky pomerne zanedbateľná. Nedoplatky na úhradách za plnenia a na príspevkoch do fondu opráv vymáha žalobca ako správca bytového domu pre ostatných vlastníkov v oveľa väčšom rozsahu, ako vlastnú odmenu za výkon správy. Je teda zrejme, že prvoinštančný súd nesprávne zistil základ uplatneného nároku. Napriek tomu, že zmluvu o výkone správy je možné považovať za zmluvu spotrebiteľskú, nie celá časť vymáhanej pohľadávky je pohľadávkou samotného žalobcu ako dodávateľa. Súd teda na základe vykonaného dokazovania nedostatočne zistil skutkový stav ako základ pre meritórne rozhodnutie vo veci. Z rovnakého dôvodu teda aplikoval ustanovenie § 5

b) zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa nesprávne na celý vymáhaný nárok. V časti vymáhania nedoplatkov na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a príspevkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv, príp. na poistení domu, bolo možné na premlčanie prihladať len na námietku žalovaného, ktorá však vznesená nebola. Odvolateľ preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie. S ohľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku, nie je možné špecifikovať, v ktorej časti nároku by bolo možné na premlčanie prihladať z úradnej povinnosti, a v ktorej len na námietku žalovaného. Podľa názoru odvolateľa nie sú dané dôvody na to, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, pretože rozsudok prvoinštančného súdu na to nedáva dostatočný podklad.

4. Vyjadrenie k odvolaniu zo strany žalovaného podané nebolo.

5. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP, z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. Odvolací súd uvádza, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca, pričom rozsudok napadol v celom rozsahu. Žalovaný odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodal.

6. V zmysle § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Na základe podaného odvolania žalobcu, tak v rozsahu podaného odvolania, v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 2 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP s prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu, a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel odvolací súd k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vyslovením v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj z jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodom napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska opodstatnenosti žaloby žalobcov dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

9. Odvolací súd len pre úplnosť poukazuje na to, že v prejednávanej veci záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol na základe zmluvy o výkone správy uzavretej podľa ustanovení § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným W. D., ako vlastníkom bytu č. X, a podielovým spoluvlastníkom spoločných častí domu na strane jednej, na strane druhej medzi správcou - spoločnosťou VALBYT, s.r.o., so sídlom Hronská 423, 976 46 Valaská (ďalej len „správca“). V zmysle článku 2 predmetom zmluvy je poverenie správcu vlastníckymi bytmi zabezpečením správy, prevádzky a údržby a opráv spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva domu a pozemku bytového domu nachádzajúceho sa na ulici P. XXX, E., tak ako sú opísané v zmluve o prevode vlastníctva, ktorou vlastníci nadobudli do vlastníctva byt, a spoluvlastnícke podiely v tomto bytovom dome.

10. V zmysle čl. 3 ods. 1 vyššie uvedenej zmluvy, sa správca zaväzuje predmet zmluvy vykonávať vo svojom mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov spôsobom, v rozsahu, a v kvalite tak, aby bol zabezpečený nerušený výkon ich vlastníckych a užívacích práv.

11. Z výpisu obchodného registra obsiahnutého v predloženej spise na čísle listu 19 vyplýva, že spoločnosť VALBYT, s.r.o., je spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej predmetom činnosti je okrem iného správa nehnuteľností na základe honoráru, alebo kontraktu, pomocné stavebné práce s mechanizmami, prenájom tovaru osobnej potreby a potrieb pre domácnosť, kúrenárske práce, vodoinštalatérsstvo, zámočníctvo, atď.

12. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o výkone správy bytov bola uzavretá podnikateľským subjektom na strane jednej (na strane správcu), a fyzickej osoby, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti (vlastník bytov). Extenzívny výkladom ustanovenia § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktorými sú definované spotrebiteľské zmluvy, možno dospieť k záveru, že v prejednávanej veci je zmluva o výkone správy uzavretá medzi žalobcom a žalovaným skutočne zmluvou spotrebiteľskou. Na podporu uvedeného záveru odvolací súd poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžo 7/2012 zo dňa 23. 10. 2012., v ktorom bolo konštatované, že v súdnej veci sa krajský súd stotožnil so žalovaným, „že je nesporné, že zmluva o výkone správy bytov č. 115/2003 zo dňa 18. 08. 2003 a zmluvný vzťah medzi správcou bytov a nebytových priestorov ako poskytovateľom služby a vlastními bytov a nebytových priestorov ako spotrebiteľmi je zmluvou spotrebiteľskou“. V ďalšom odôvodnení uvedeného rozsudku Najvyšší súd konštatoval, že „Vzhľadom na uvedené skutočnosti postupovali správne orgány súladne so zákonom ako i krajský súd, keď dôvodili potrebu na daný prípad aplikovať ust. § 4 ods. 1 písm. h) Zákona o ochrane spotrebiteľa a taktiež je potrebné na rozdiel od žalobcu dôvodiť, že z tohto ustanovenia vyplýva jeho kogentný charakter, pretože priamo a bezprostredne z neho pre žalobcu vyplýva povinnosť poskytovania služieb takým spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie a preto výklad, aký zaujíma pri tomto ustanovení žalobca vo svojom odvolaní považuje odvolací súd za účelový až špekulatívny“. Uvedený záver o zmluve o výkone správy ako zmluve spotrebiteľskej, je dôležitý a rozhodujúci z hľadiska prijatia záveru, že všetky nároky vyplývajúce z uvedenej zmluvy sú nárokmi vzniknutými a vyplývajúcimi zo spotrebiteľského vzťahu, ktorý bol založený medzi žalobcom a žalovaným. Takýto nárok je preto potrebné posúdiť ako celok, jednotný a nedeliteľný, vyplývajúci z jedinej zmluvy, ktorou je zmluva o výkone správy. Preto sa nemožno stotožniť s dôvodmi uvedenými žalobcom v podanom odvolaní o možnosti, resp. nutnosti odlišovania jednotlivých plnení, ktoré sú predmetom žalovaného nároku. Nemožno opomíňať, že predmetom obchodnej činnosti žalobcu ako právnickej osoby je výkon správy, ktorý o.i. zahŕňa i výber úhrad v ním primerane určenej výške, ktoré následne združuje a kumuluje na osobitnom účte (účet správcu), nad týmito prostriedkami jednotliví vlastníci strácajú možnosť dispozície a zároveň správca nesie zodpovednosť za ich včasné zúčtovanie, prerozdelenie a následné prevedenie úhrad smerom k ostatným dodávateľom (energií a služieb). Nakladanie s takto vybranými a združenými prostriedkami je tak v dispozícii a na zodpovednosť správcu. Pokiaľ žalobca uplatnil žalobou nárok voči žalovanému na zaplatenie predmetnej sumy, a to i za ostatných vlastníkov bytov, tak ako argumentuje žalobca v podanom odvolaní, konal tak a mohol tak konať len na základe zmluvy o výkone správy, a uplatňovať akékoľvek nároky, resp. pohľadávky zastupovaných vlastníkov bytov výlučne na základe takejto zmluvy. Keďže uvedená zmluva spadá do rámca spotrebiteľských zmlúv, všetky nároky z nej vyplývajúce treba považovať za nároky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď v spore, ktorého stranou je spotrebiteľ aplikoval ustanovenia § 5 b) zákona č. 250/2007 Z. z., zákona o ochrane spotrebiteľa a prihliadol na oslabenie nároku dodávateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj bez námietky žalovaného. Vzhľadom na to, že bolo konštatované, že nárok uplatnený na základe zmluvy o výkone správy žalobcom žalobou v konaní pred súdom, nemožno rozčleniť na jednotlivé čiastkové návrhy (nároky), ktoré by podliehali iným právnym režimom (napr. v otázke premlčania), správne súd prvej inštancie skúmal otázku premlčania (bez námietky žalovaného) vo vzťahu k celému žalovanému nároku. Z rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj zo žaloby samotnej vyplýva, že žalobca žaluje nedoplatky na službách spojených s bývaním za obdobie rokov 2006, 2007 a 2008, taktiež žalobca uviedol, že posledná úhrada bola splatná za vyúčtovanie nákladov za služby spojené s užívaním bytu za rok 2008, najneskôr do dňa 30. 06. 2009. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s plnením dňa 01. 07. 2009.

13. Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe, v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110). Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

14. Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

15. Vzhľadom na to, že žalovaný, ako dlžník sa s úhradami platieb žalovanými žalobcom podanou žalobou dostal do omeškania dňa 01. 07. 2009, mal žalobca zo zákona trojročnú premĺčaciu lehotu na uplatnenie takéhoto práva. Táto mu však uplynula 30. 06. 2012. Žaloba bola na súde prvej inštancie podaná dňa 12. 06. 2017, t. j. 5 rokov po uplynutí premĺčacej doby. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu premĺčania žalovaného nároku. Záverom odvolací súd uvádza, že predmetom podnikateľskej činnosti žalobcu je výkon správy nehnuteľností na základe honoráru alebo kontraktu. Riadny výkon správy tak predpokladá konanie dobrého hospodára, ako i včasné uplatňovanie nárokov, ktoré v súvislosti so spravovanými nehnuteľnosťami vznikli. Uplatnenie pohľadávky voči jednotlivému vlastníkovi bytu päť rokov po uplynutí premĺčacej doby a osem rokov od vzniku dlhu (žalovaného vlastníka) konaniu dobrého hospodára nezodpovedá.

16. Odvolací súd preskúmal i výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, nakoľko sa jedná o závislý výrok, a taktiež žalobca uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním napáda v celom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému ako procesne úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol síce v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu a v zmysle § 255 ods. 1 CSP by mu prináležal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže však odvolací súd z obsahu spisu mal nepochybne preukázané, že žalovanému žiadne trovy konania v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, žalovanému nevznikol ani nárok na náhradu trov odvolacieho konania a preto odvolací súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).